

Sygn. akt I C 2749/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lutego 2015 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie I Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Zalewska

Protokolant : Katarzyna Zielińska

po rozpoznaniu w dniu 16 lutego 2015 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa J. G., S. G.

przeciwko (...) SA w W.

o zapłatę

orzeka

- 1. zasądza od pozwanego (...) SA w W. solidarnie na rzecz powodów J. G. oraz S. G. kwotę 2.301,85 zł (dwa tysiące trzysta jeden złotych 85/100) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 25 sierpnia 2014 roku do dnia zapłaty,**
- 2. zasądza od pozwanego solidarnie na rzecz powodów kwotę 733,00 zł (siedemset trzydzieści trzy złote) z tytułu zwrotu kosztów procesu.**

Sygn. akt I C 2749/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 25 sierpnia 2014 roku wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym J. G. i S. G. wnieśli o zasądzenie na ich rzecz solidarnie od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 2.301,85 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazali, że dochodzą odszkodowania w związku z kolizją komunikacyjną, której sprawca posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy mechanicznych pojazdów u pozwanego. Powodowie zgłaszając pozwanemu szkodę przedstawili wycenę naprawy uszkodzonego pojazdu na kwotę 2.948,45 zł. Pozwany wypłacił powodom odszkodowanie w kwocie 646,60 zł. Powodowie wystosowali do pozwanego pismo w którym wskazali, że domagają się odszkodowania w pełnej wysokości - tj. w kwocie 2.301,85 zł. Pozwany poinformował powodów, że przedstawiony przez nich kosztorys naprawy nie jest wystarczającym dowodem uprawniającym do wypłaty odszkodowania. (pozew z załącznikami-k.1-5,k.10-30)

Postanowieniem z dnia 15 września 2014 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny przekazał sprawę do Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia, stwierdzając brak podstaw do wydania nakazu zapłaty. (postanowienie-k.6)

Pozwany nie złożył odpowiedzi na pozew.

Na rozprawie w dniu 16 lutego 2015 roku pełnomocnik pozwanego wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów postępowania według norm przypisanych. Oświadczył, że pozwany uznał roszczenie co do zasady, jednocześnie zakwestionował kwotę dochodzoną przez powoda, albowiem na okoliczność kwoty z pozwu jest tylko wyłącznie prywatna opinia wobec czego powództwo jest nie wykazane. Z kolei pełnomocnik powoda podniósł, że roszczenie zostało wykazane przedłożonym dokumentem prywatnym-kalkulacja szkody oraz podniósł, że strona pozwana uchybiła terminowi związanemu z zakwestionowaniem powództwa wobec czego powództwo powinno zostać uwzględnione. (protokół z rozprawy-k.54)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 14 września 2012 roku wskutek kolizji drogowej uszkodzeniu uległ pojazd marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) stanowiący współwłasność J. G. i S. G.. Sprawca kolizji posiadał obowiązkowe ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.. (okoliczności bezsporne)

Na podstawie sporządzonej na zlecenie powodów kalkulacji naprawy, koszt naprawy uszkodzonego pojazdu marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wyniósł 2.948,45 zł (brutto). (kalkulacja naprawy nr (...) -k.24-26)

Decyzją z dnia 15 października 2012 roku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. przyznał i wypłacił powodom odszkodowanie w wysokości 646,60 zł. (decyzja-k.23)

Pismem z dnia 18 czerwca 2014 roku oraz pismem z dnia 15 lipca 2014 roku powodowie wezwali (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w W. do wypłaty odszkodowania w pełnej wysokości tj. w kwocie 2.301,85 zł. (pismo powodów-k.15)

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. zarówno pismem z dnia 07 lipca 2014 roku jak i pismem z dnia 31 lipca 2014 roku odmówił wypłaty odszkodowania w pełnej wysokości. (pisma pozwanego-k.20-22)

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie dokumentów załączonych do akt niniejsze sprawy, które nie budziły wątpliwości Sądu ani nie zostały skutecznie zakwestionowane przez stronę pozwaną. Wprawdzie pełnomocnik strony pozwanej kwestionował dochodzoną przez powodów kwotę dopiero na rozprawie podnosząc, że na okoliczność wykazania kwoty z pozwu strona powodowa przedstawiła jedynie prywatną opinię, jednak w ocenie Sądu twierdzenia strony pozwanej jako spóźnione należało pominąć. Ponadto w ocenie Sądu brak było przesłanek do przyjęcia, że twierdzenia strony uzasadnione są wyjątkowymi okolicznościami. Sposób obrony pozwanej w niniejszej sprawie sprowadzał się wyłącznie do zakwestionowania dokumentu prywatnego jakim jest prywatna kalkulacja naprawy załączona do pozwu przez stronę powodową. Trzeba mieć na uwadze, iż twierdzenia strony pozwanej powinny zostać powołane w odpowiedzi na pozew w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia stronie pozwanej odpisu pozwu wraz z załącznikami tj. 25 listopada 2014 roku (k.33), zaś pełnomocnik pozwanego po raz pierwszy ustosunkował się do twierdzeń zawartych w pozwie dopiero w dniu 16 lutego 2015 roku.

Sąd zważył co następuje.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W przedmiotowej sprawie sporne nie pozostawały kwestia odpowiedzialności pozwanego czy też okoliczności z których odpowiedzialność tę wywodzono. Podstawę sporu stanowiła wysokość odszkodowania należnego stronie powodowej od pozwanego w zakresie kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu, a co za tym idzie ewentualny obowiązek dopłaty należnego stronie powodowej odszkodowania.

Zgodnie z art. 805 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. W przypadku ubezpieczeń odpowiedzialności

cywilnej ustawodawca doprecyzował zakres tego rodzaju umów w art. 822 k.c. ustalając, iż przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Jeszcze węższej odpowiedzialność ubezpieczającego ujęta jest art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. nr 124 poz. 1152), który stanowi, że z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia.

Sąd stwierdził, że roszczenie powodów w zakresie zapłaty na ich rzecz solidarnie odszkodowania w pełnej wysokości ustalonego w oparciu o sporządzoną kalkulację naprawy przedmiotowego pojazdu jest uzasadnione. Mając na uwadze, iż pozwany uznał swoją odpowiedzialność w zakresie odszkodowania co do kwoty 646,60 zł, zasądzeniu na rzecz powodów solidarnie podlegała różnica pomiędzy sumą należną wynikającą z kalkulacji naprawy a sumą już wypłaconą przez pozwanego czyli kwota dochodzona niniejszym pozwem tj. kwota 2.301,85 zł.

Odsetki ustawowe od kwoty odszkodowania zasądzono –od dnia wytoczenia powództwa tj. od dnia 25 sierpnia 2014 roku, wyznaczając termin końcowy naliczania odsetek jako dzień zapłaty. Trzeba zaznaczyć, że pozwany nie kwestionował sposobu naliczania odsetek.

Wobec powyższego Sąd orzekł, jak w punkcie I sentencji wyroku.

Pełnomocnik pozwanego na rozprawie podnosił, że kwestionuje dochodzoną przez powoda kwotę wskazując, że na okoliczność dochodzonej kwoty z pozwu jest załączona jedynie prywatna opinia. W ocenie Sądu twierdzenia strony pozwanej jako spóźnione należało pominąć. Brak było, bowiem przesłanek do przyjęcia, że twierdzenia strony uzasadnione są wyjątkowymi okolicznościami. Zgodnie bowiem z treścią art. 207 §6 k.p.c. sąd pomija spóźnione twierdzenia i dowody, chyba że strona uprawdopodobni, że nie zgłosiła ich w pozwie, odpowiedzi na pozew lub dalszym piśmie przygotowawczym bez swojej winy lub że uwzględnienie spóźnionych twierdzeń i dowodów nie spowoduje zwłoki w rozpoznaniu sprawy albo że występują inne wyjątkowe okoliczności. Strona pozwana nie ustosunkowała się w terminie dwutygodniowym liczonym od dnia 25 listopada 2014 roku (tj. od dnia doręczenia pozwu) do twierdzeń pozwu i nie wniosła odpowiedzi na pozew pomimo, iż miała taką możliwość. Nie uprawdopodobniła także w żadnej mierze, by zwłoka w powyższym miała charakter niezawiniony, uzasadniony wyjątkowymi okolicznościami.

Treść powinności strony do przedstawienia bez zwłoki materiału procesowego, wynikającą z art. 207 par. 6 k.p.c. można wyrazić w sposób następujący: a/ strony powinny w swoich pierwszych pismach procesowych sformułować wyłącznie twierdzenia należące do kategorii faktów oraz zgłosić wnioski dowodowe na poparcie tychże, albowiem te kategorie twierdzeń pozwalają in principio na ocenę zasadności roszczenia; b/ po stronie powoda będą twierdzenia dotyczące faktów prawotwórczych, po stronie pozwanej powinny być to twierdzenia dotyczące faktów niweczających, tamujących lub prawotwórczych (tak B. K. „Rozważania o „braku zwłoki” jako podstawa uwzględnienia spóźnionego materiału procesowego na gruncie art. 207 par. 6, 217 par. 2 k.p.c.).

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty nie zbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. W niniejszej sprawie Sąd uwzględnił powództwo w całości. Wobec powyższego pozwany jest tą stroną procesu, która przegrała przedmiotową sprawę, w związku z tym obowiązany jest zwrócić powodowi poniesione przez nich koszty procesu. Warunkiem zasądzenia od strony przegrywającej na rzecz przeciwnika kosztów procesu jest zgłoszenie żądania, który w niniejszej sprawie został spełniony, albowiem powodowie w pozwie wniosli o zasądzenie kosztów procesu. W skład kosztów należnych stronie powodowej wchodzi: wynagrodzenie pełnomocnika - adwokata w kwocie 600 złotych (§ 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U.

Nr 163, poz. 1348 wraz ze zm.), opłata sądowa od pozwu w wysokości 116,00 złotych (art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych – Dz.U. Nr 167, poz. 1398 z późn. zm.) a także opłata od pełnomocnictwa w wysokości 17,00 złotych.

ZARZĄDZENIE

(...)